

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND, O., TUESDAY MORNING, APRIL 8, 1941

LETO XLIV. — VOL. XLIV.

Jugoslovani zavzeli Reko-Zader

Angleški bombniki so bombardirali v Bolgariji. — Grki trdijo, da so ustavili Nemce. — Jugoslovansko topništvo je odprlo ogenj na italijanske pozicije v Albaniji. — Jugoslovanski avijacijski so bombardirali po Madžarskem, Romunskem in Bolgarskem.

NEMCI SO BOMBARDIRALI LJUBLJANO, SARAJEVO IN MOSTAR

London, 8. aprila. — Radio iz Ankare, Turčija, poročena, da je jugoslovanska armada udrta na Madžarsko v Albaniji. V Albaniji so Jugoslovani zavzeli mesto Skadar, 20 milj od Jadranskega obrežja. Na severu pa prodira jugoslovanske čete proti Sigetu na Madžarskem, ki leži 100 milj severno od Beograda. Trdi se tudi, da so jugoslovanske čete odbile Nemce na vsej črti in da so imeli Nemci nekaj izgube. Jugoslovani so zajeli 12 nemških tankov s tankovsko vred. Ravno tako se zatrjuje po radiu, da so Jugoslovani zavzeli mesta Zader in Reko ob Jadranskem morju.

London, 7. apr. — Zbirališče nemških čet pri Sofiji, Bolgariji, so angleški avijacijski sinoči bombardirali. Bombe so zadale glavni kolodvor in razna skladišča. Kot trdijo vrnivši avijacijski so bombe zadele tudi neko tovarno. Bombe so zanele v mnogo požarov in razstrelb. Po tem bombnem napadu so odšli avijacijski vzdolž doline ob reki Strumi, se spustili nizko nad nemškimi transporti in jih obsipavali s strojnimi. Po tej akciji so napravili Nemci izpad na Grčijo.

da so nemške udarne čete sprejeli Jugoslovani ob reki Muri z gosto točo krogel iz strojnice, toda so kmalu utihle.

Tudi nemške vesti zatrjujejo, da je bil ubit v Beogradu pri bombnem napadu slovenski minister in duhovnik Franc Kulovec.

Nemci trdijo, da niso naleteli na kak poseben odpor v severni Jugoslaviji, toda to se razlaga tako, da ni jugoslovanska armada nikoli nameravala ustaviti nemških mehaniziranih čet v severnih ravninah. Zadrževali bodo Nemce samo toliko časa, da se bo ugnedila južna armada v gorskih pozicijah in armada.

Nemška poročila pravijo, da ne morejo razumeti ravnanja jugoslovanske vlade, kateri je bil ponuden grški Solun, pa kljub ni hotela iti Jugoslavija z osiščem.

Nemci iz Bolgarije imajo za cilj Solun na Egejskem morju. Od bolgarske meje gre pot preko tobačnih nasadov v Traciji, kjer ima ameriški kapital investiranja milijone. Če bi Nemci zavzeli Solun, bi izgubili Grki in zavezniki važno pristanišče za dovoz potrebščin, obenem bi pa s tem nemška armada zabila zagodbo med grško in turško armado.

Nemci tudi poročajo, da so po Beogradu bombardirali tudi Sarajevo, Mostar, Zagreb in Podgorico. Italijani so bombardirali Split in Brijuni.

Turčija je vzpričo nemškega poročila, da Grško ostala še nevtralna, da nemški izgovori radi Grčijo niso zadovoljivi in nobenega dvoma, kdo bo napadel na Balkan. Ena od njegovih gane tudi Rusija, čeprav vladni časopis Izvestia, ki se simpatizira z Jugoslovani, ki se je trudila na vso moč, da se izognila vojni.

London, 8. aprila. — Radio iz Ankare, Turčija, poročena, da je jugoslovanska armada udrta na Madžarsko v Albaniji. V Albaniji so Jugoslovani zavzeli mesto Skadar, 20 milj od Jadranskega obrežja. Na severu pa prodira jugoslovanske čete proti Sigetu na Madžarskem, ki leži 100 milj severno od Beograda. Trdi se tudi, da so jugoslovanske čete odbile Nemce na vsej črti in da so imeli Nemci nekaj izgube. Jugoslovani so zajeli 12 nemških tankov s tankovsko vred. Ravno tako se zatrjuje po radiu, da so Jugoslovani zavzeli mesta Zader in Reko ob Jadranskem morju.

London, 7. apr. — Zbirališče nemških čet pri Sofiji, Bolgariji, so angleški avijacijski sinoči bombardirali. Bombe so zadale glavni kolodvor in razna skladišča. Kot trdijo vrnivši avijacijski so bombe zadele tudi neko tovarno. Bombe so zanele v mnogo požarov in razstrelb. Po tem bombnem napadu so odšli avijacijski vzdolž doline ob reki Strumi, se spustili nizko nad nemškimi transporti in jih obsipavali s strojnimi. Po tej akciji so napravili Nemci izpad na Grčijo.

Z IMENOM MRTVEGA SE JE HOTEL REŠITI VOJAŠKE SUKNJE

New York. — Samuel Norris, star 30 let, se je hotel na goljufiv način rešiti vojaške suknje, da bi mu ne bilo treba služiti vojakov. Stanoval je pri vdovi McDonald, pa se je javil pri naborni komisiji kot njen mož in oče njene 12 letne hčerke. Naborna komisija ga je oprostila vojaščinca, da mora preživljati "ženo" in "hčerko."

NOVA BOJNA FRONTA NA BALKANU

Tukaj vidite zemljevid, ki kaže vso Jugoslavijo z njenimi mejami. Točka (1) je Siget na Madžarskem, odkoder so začele prodirati nemške čete proti Beogradu; ravno tako pri št. (2) iz Rumunije. Točka (3) kaže Skoplje in severno od njega je Niš, kamor prodira nemška armada iz Bolgarije. Točka (4) je Obrovac, kjer sta zadeli oni dan dve jugoslovanski ladji na mine in se potopili. Pri točki (5) je Reka in Susak, kjer so se prekinile vse mednarodne prometne zveze takoj, ko je Italija napovedala vojno Jugoslaviji.

Zveze med Anglijo in Madžarsko pretrgane

Budapest, 7. apr. — Angleški poslanik je danes obvestil madžarsko vlado, da je Anglija pretrgala diplomatske stike z Madžarsko. Vzrok, ker Madžarska dovoli svojo zemljo in prometna sredstva Nemčiji za boj proti Jugoslaviji.

Nov grob

Sinoči ob pol osmih je umrla Marija Golobčič, rojena Gozdanović, stanujoča na 1610 E. 34. St. Bila je stara 59 let. Doma je bila iz Zumberškega okraja, selo Budinjak Mrzlo polje. V Ameriki je bivala 36 let. Tu zapuščila soproga Janka, pet hčera: Ano, poroč. Gozdanović; Marijo, poroč. Potorič; Heleno, poroč. Količ; Marto, Mollie ter sina Toma. Dalje zapuščila brate Janka, Pavla in Tadeja Gozdanović. Bila je članica društva sv. Nikolaja, št. 26 HBZ, Zumberškega sloge, 21 HKZ in Oltarnega društva. Pogreb bo iz hiše žalosti v petek ob devetih v cerkev sv. Nikolaja, E. 36. St. in Suparij Ave., pod vodstvom A. Grdina in Sinovi.

K vojakom
Zadnje sredo je odšel v armada Strica Sama Joseph škoda iz 1092 E. 71. St. Tem potom se želi zahvaliti svojim številnim prijateljem, ki so se prišli posloviti od njega pred odhodom na postajo. Mlademu korenjaku želimo najboljšo zdravje in tudi zdrav povratek.

K molitvi
Članice podružnice št. 49 SZS so prošene, da pridejo nocoj ob osmih v Želetov pogrebni zavod na 478 E. 152. St., k molitvi za pokojno sestro Aleksandro Bonazza, v sredo naj se pa udeležijo pogreba.

Prememba seje
Jutri se vrši seja društva Napredek št. 132 ABZ. To velja samo za ta mesec. Drugače ostane po starem, to je vsak 2. petek v mesecu.

Razprodaja v Zadrugi
Vse tri prodajalne Slovenske zadrugne zveze imajo od danes pa do 12. aprila znižane cene na raznih potrebščinah za praznike. Za cene si oglejte oglase.

Kakšen je bil konec?

Prosveta bi rada vedela, kakšen je bil konec vandalskega, ko so Nemci v slovenskem narodnem hramu trgali in teptali slovenske časopise. Kolikor nam je znano je bil konec ta, da smo jih mi dobili precej pod nos, ker smo si drznili tisti škandalček priobčiti v listu. Drugače je pa vse zdravo.

Zaplenjene danske ladje bodo najbrže vozile potrebščine v Jugoslavijo.

Washington. — S tem, da je predsednik Roosevelt obljubil vso možno pomoč Jugoslaviji, ki jo dovoljuje posojilna postava, hiti vlada z načrti, da se zaposli 39 danskih ladij, ki jih je vlada zaplenila v ameriških pristaniščih.

Dobro informirani krogi trdijo, da se bo porabilo nekaj teh danskih ladij za prevoz važnega vojnega materiala Jugoslaviji in Grčiji potom Sueškega prekopa. Vlada upa, da bo danske ladje vzela v najem ali jih pa kupila od njih lastnikov. Med vlado in danskimi zastopniki parobrodskih družb se že vrše pogajanja.

Vojni oddelek tudi pripravljajo vojni material, o katerem se je izrazil državni tajnik Hull, da bo poslan Jugoslaviji. Ta material bo odpeljal osem jugoslovanskih ladij, ki so zdaj v ameriških pristaniščih.

Fordovi delavci bodo glasovali za unijo

Washington—Vladni delavski odbor je odločil, da se mora izvesti v teku 45 dni v Fordovih delavnicah glasovanje, pri katerem naj delavci izberejo unijo, ki naj jih zastopa pri kolektivnih pogajanjih. Glasovali bodo na tri vprašanja: 1) ali so za CIO unijo, 2) za A. F. of L., ali 3) za nobeno teh dveh.

Na pomoč Jugoslaviji

Včeraj se je zglasil pri konzulu dr. Mally John Martinčić, star 50 let, stanujoč na 7502 Cornelia Ave. in vprašal, če more iti v staro domovino, da bi šel v vojsko proti Italijanom. Dva njegova brata sta doma zdaj v vojni. John se je udeležil svetovne vojne in je sedaj ameriški državljan. Če bi šel domov v vojsko, bi začasno izgubil ameriško državljanstvo. Konzul dr. Mally je izobeležil jugoslovansko zastavo na pročelju svojega urada, kjer bo visela noč in dan, dokler bo Jugoslavija v vojni.

Seja Oltarnega društva
Članice Oltarnega društva farsv. Vida imajo nocoj ob pol osmih sejo. To društvo je za vse katoliške žene, ki spadajo k fari, ne pa samo za nakatere. Torej naj pridejo nocoj še one, ki niso še članice in naj se vpíšejo da boste deležne dobrih del, katere društvo deli v čast Evhariističnemu Kralju.

V pomoč Jugoslaviji

Iz Ely, Minn. smo prejeli včeraj brzojav, da je nabralo v nedeljo na seji članstvo društva št. 72 KSKJ \$20.85 za jugoslovanski vojni relief. Tako poroča Mike Cerkovnik, tajnik društva, ki je obenem tudi 4. gl. podpredsednik KSKJ. Vsa čast zavednim rojakom!

Anglija se bo borila do konca ob strani pogumne Jugoslavije

London, 7. aprila. — Izjava angleške vlade se glasi, da pozdravlja Jugoslavijo kot močno zaveznico, ob katere strani se bo Anglija borila, "dokler ne bo poravnana krivica in pravica zopet prišla no površje." Urad zunanjega ministra je poslal Jugoslaviji sledeče sporočilo:

"Divjaški napad, ki ga je izvršila Nemčija na Jugoslavijo brez vsakršnega izzivanja in galanten odpor Srbov, Hrvatov in Slovencev, je postavil angleški imperij na stran južnih Slovanov. Pozdravljamo jih kot moštvo in zanesljive zaveznike! S tem obnavljamo tovarištvo zadnje vojne, ki nam je dovedlo zmago. Vaša vojna bo naša vojna in mi bomo sklenili mir le tedaj, kadar bo popravljena storjena krivica."

Kot se sodi, bo prvi korak Anglije, da bo pomagala izgnati Italijane iz Albanije, nakar bo pomagala braniti Grčijo in Jugoslavijo toliko časa, da bo napočil čas za ofenzivo proti severu.

Vlada ne pove koliko vojakov ima že na Grškem, toda sodi se jih je najmanj 300.000 in lepo število bojnih letal.

Pomagal je roparjem, da bi z denarjem plačal za pogreb svoje žene

Drzen rop, ki je prinesel roparjem \$32.000 v soboto 29. marca, je zdaj pojasnjen. Rop se je izvršil v Union Commerce poslopiju, kjer je šest roparjev čakalo na uslužbenca pobiralne agencije Brinks, Inc., ki sta prinesla denar, katerega sta nabrala v Fisher trgovinah, v prodajalnih žganja in drugih. Policija je dobila v roke voznika za Thomas klub, ki je bil nekoč roparjem razložil vse okolnosti, po katerih morejo izvršiti rop. Ta je povedal imena dveh roparjev, ki sta med tem že zbežala iz mesta.

Prijeti sokrivec, kateremu je umrla žena pred nekaj tedni, ki mu je pustila 13-letno hčerko pravi, da so mu dali roparji \$500 kot njegov delež. Ko je hotel z dvema bankovcema po \$50 plačati za pogreb svoje žene, so ga prijeli detektivji Molnar, Louis Jalovec, Anton Hočevar in Anton Balzar.

Prijeti je povedal, da je dobil denar od nekega moškega, kateremu je prodal demantni prstan svoje ranjce žene za \$150. Ko so mu detektivji očitali, kako malo je spoštoval spomin na svojo ženo, s katero je bil poročen 16 let, da je prodal prstan takoj po njeni smrti, je možaka zaplela vest in je vse izpovedal. Kot stražnik je bil zaposlen pri tej agenciji od 1934 do 1939. Potem je pa začel voziti igralce v Thomas klub. S temi se je večkrat pogovarjal o denarju, ki ga pobira Brinks Co. Tako je o tem povedal tudi tem roparjem, ki so mu dali za to \$500. Njegovo ime je James Cronier, 1887 E. 82. St.

Z denarjem si je najprej kupil nov avto, potem je šel pa na banko, da bi kupil money order za \$50, s čemer bi plačal za pogreb svoje žene. Bančni uradnik je pa spoznal na bankovcu, da je od prodala, ker je bil iz državne prodajalne žganja na E. 91. St. in Prince Ave., kjer so imeli zapisano številko bankovca. Uradnik je poklical policijo in sledila je aretacija. Zdej iščejo roparje, ki so izvedli rop.

Nov grob v domovini

Na 28. februarja je umrla v Ljubljani ga. Terezija Ravnihar. Doma zapuščila sina Franc, vojni uradnik, v Clevelandu pa sina Johna Tavčarja, ki je tajnik SND na St. Clair Ave., in hčer Josephine, poročeno Praust ter več vnukov. Blagopokojni mamici naj bo lahka domača gruda, preostalim pa izrekamo iskreno sožalje.

Dekleta vas vabijo

Vrle članice podružnice št. 50 SZZ vabijo že sedaj vse prijateljice in znanke, da si rezervirajo soboto 3. maja za "Merry Makers Fiesta," ki se bo vršila v SND na St. Clair Ave. Igral bo dobro poznani John Peconov orkester.

SELE PO 4 LETIH SO DOGNALI, KDO JE BIL, KI JE IMEL V ŽEPU \$10,000

Chicago, Ill. — Blizu Rolling Prairie, Ind. je bil 16. avgusta 1937 povožen nek tujec, pri katerem so našli \$10.100 gotovine. Nič pri mrtvecu ni kazalo, kdo bi bil. Pokopali so ga, denar pa izročili šolskemu odboru, če se nihče ne zglašil zanj. Oglasilo se jih je mnogo, ki so trdili, da je umrl njih sorodnik. Truplo so štirikrat izkopali, toda vselej se je izkazalo, da ni bil pravi.

Sele zdaj je neki William Reeber iz Detroita dokazal, da je bil ponesrečeni njegov brat. Dognali so to po uri, ki jo je imel ponesrečeni pri sebi. Nek zlatar v San Diego, Cal. je uro po številkah spoznal, da jo je nekoč popravljaval in njen lastnik je bil zapisan kot Fred Reeber. William Reeber bo zdaj dobil denar po bratu.

Lov na medvede

Jutri večer bo kazal naš strastni lovec Ciril Kunstelj, 6616 St. Clair Ave. premikajoče slike o lovu na medvede in srnjake v Pennsylvaniji. Pokazanih bo tudi več zanimivih slik iz Ohio. Pridite gledat te zanimive slike, da boste videli, koliko morajo ti naši lovci "trpeti," kadar grejo na lov. Slike se bodo kazale ves večer, začeni ob osmih. Zverina, ki jo boste videli na slikah, ni nevarna, torej pridejte lahko brez skrbi.

Poziv na sejo!

Izredna seja direktorija Slovenskega društvenega doma v Euclidu se vrši v sredo 9. aprila ob 7:30 zvečer. Prosi se vse direktorje, da bodo navzoči.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio

NAROČNINA: Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00. Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES: United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year. U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 82 Tue., April 8, 1941

BESEDA IZ NARODA

Za izboljšavo pri fari sv. Vida

Poroča A. Grdina

V Ameriki, kjer katoličani sami, s prostovoljnimi prispevki, vzdržujemo svoje cerkve in pri tem tudi farne šole, je povsem umevno, da se tistim, ki v ta namen prispevajo da tudi priznanje z oznakami ali z letnimi izkazi cerkvenih glasnikov.

To je vpeljana zato, da se pokaže kdo podpira ali kdo ne podpira fare, kar ni nič več kot prav. Naše farne ustanove obstoje iz prostovoljnih prispevkov, ki pa so končno vseeno obvezni za vse farane, ki pripadajo isti fari.

Nikjer in nikoli ne priznava koga, da je član društva razven če prispeva v društveno blagajno kot vsi drugi člani. Cerkev pa v tem ni tako stroga, da bi moglo komu, ki nič ne prispeva, branila vstop v cerkev in biti deležen tega kar cerkev nudi faranom.

Kot že znano smo pred nekaj časom osnovali poseben odbor pri fari sv. Vida, ki naj bi poleg rednega gospodarskega odbora še posebej sodeloval pri vseh ustanovah izbrani širši odbori, kateri vzamejo vsak nekaj na svoje rame in tako skupno delujejo za isto podjetje.

Že zadnjič sem omenil, da je pri fari za enega preveč dela, kar je preveč je preveč. Farani fare sv. Vida imamo sedaj zelo lepo priliko, da gremo na delo med naše sofarane.

Imena odborikov so: Joseph Bokar, 6615 Edna St. Ave., Stanley Frank, 5919 Prosser Ave., John Gornik st., 6217 St. Clair Ave., John Gornik Jr., 6221 St. Clair Ave., An-

en in glavni cilj in to je, da vse kar bomo stori, bomo imeli od tega dvojno korist in sicer delujemo prvič v čast božjo in drugič pa v ponos vseh Slovencev, katoličanov, ki smo farani najstarejše slovenske fari v Clevelandu z najlepšo cerkvijo. To naj bo edini cilj odbora in zavednih faranov, ki so se zavzeli za to stvar.

Da bo pa ostalo zaupanje med farani do tega odbora, naj vam tu povem, da bo ta odbor vedno natančno poročal od časa do časa o vseh prejemkih in izdatkih, kakor tudi vsa imena darovalcev, kar sem že v prvem poročilu povedal.

Predvsem pa je potrebno, da se navede tudi imena vseh odborikov, da boste farani tako vedeli komu lahko zaupate denar, katerega mislite prispevati, če bi vas kateri izmed teh obiskal na vašem domu.

Ta odbor vas bo še vedno nadlegoval, da se pokažete s prostovoljnimi prispevki, kajti sedaj smo pričeli in mislimo resno. Seveda pa ni treba misliti, da vam bomo mogoče pobrali vse kar imate v žepu.

Predno pa vam podam imenik odborikov, naj vam omenim še to: Rojaki, farani! Zapomnite si to, nihče izmed nas ne bo tako silen, da če se boste nahajali v razmerah, ko vam v resnici ne bo mogoče pomagati, da bi vas k temu sili.

V glavni odbor, ki ima nalogo hraniti bančne knjige in izplačevati račune sta bila izvoljena sledeča: predsednik Mr. Joseph J. Mohar, 6621 St. Clair Ave., in blagajnik Mr. Joseph J. Nemančič, 1145 E. 74 St. Denar je nalozhen na slovenski banki "The North American Bank Co." pod imenom "St. Vitus Church Improvement Committee."

Na seji v torek večer 1. aprila je bil izvoljen tajnikom: Andrew Sirc, 6603 Schaefer Ave. Imena odborikov so: Joseph Bokar, 6615 Edna St. Ave., Stanley Frank, 5919 Prosser Ave., John Gornik st., 6217 St. Clair Ave., John Gornik Jr., 6221 St. Clair Ave., An-

pravila škode po Jugoslaviji? Le naj počaka, da jo potipljejo slovenski fantje! Mama mia!

Hitler se je dolgo obotavljal odpreti fronto na Balkanu. In bi je tudi ne bil, da ga ni prisilila v to Anglija. To pomeni, da je Hitler v defenzivi. Zdaj se bo odločilo Hitlerjevo zmago ali njegov konec.

ton Grdina, 1053 E. 62 St., Jos. Grdina, 6113 St. Clair Ave., Joseph Gornik, 1381 Giddings Rd., John Hrovat Sr., 6711 Edna Ave., Jernej Knaus, 1052 E. 62 St., Michael Kolar, 1023 E. 61 St., Edward Kovacic, 1044 E. 77 St., Louis Kraje, 1095 E. 67 St., Leo Kushlan, 6411 St. Clair Ave., Judge Frank J. Lausche, August Malenšek, 1217 Norwood Rd., Fred Marinko, 6212 Schade Ave., John Mihelich, 1200 Addison Rd., Frank Mramor Sr., 1159 E. 76 St., Dr. Vincenc Opaškar, 3534 Euclid Hgts., Anthony Oražem, 1155 E. 74 St., John Potokar, 6517 St. Clair Ave., Martin Rogelj Sr., 1103 Addison Rd., Joseph Roitz, 6621 Bonna Ave., John Sterk, 900 E. 73 St., Fred Strniša, 6510 Edna Ave., Joseph Zele, 1171 E. 58 St., in Ignatz Zupancic, 6708 Bonna Ave.

Tem odborikom lahko povežite denar, za katerega vam bodo dali pobotnice.

Lep lovski plen

Na sliki vidimo našega lovca Antona Znidaršiča, 1166 E. 60 St., Cleveland, O., p. d. Mežnarjev Tone iz Menišije, s srnjakom, katerega je ustrelil na lovu v James City, Pa. dne 2. decembra 1940. S tem srnjakom so se mastili gostje pri Jeriču, 6524 St. Clair Ave., kjer je bila servirana srnjakova večerja, dne 1. februarja 1941.

Vsi vemo, da je vsak lovec ponosen na svoj lovski plen in če je prilika nanese za slikanje, se pa seveda tudi vsak rad postavi s svojo žrtvijo. Tako se je prijazno odzval vabilu tudi naš Tone. Ne vemo pa, če je vedel takrat, ko je bila slika posneta, da bo prišla tudi med širšo javnost, ker če bi bil vedel, bi se bil gotovo držal še bolj na smeh.

Ampak "any how," postavi pa se naš Tone. Za prihodnjo sezono mu želimo pa še več sreče.

Na Gospodov dan . . .

Sreče mi je zatrepalo, ko je nedeljsko radio sporočilo naznanilo: "Nemci so upadli v Jugoslavijo." Kdor je šel skozi to gorje in kdor je na lastne oči videl vojno tragedijo, ne more ostati ob novice mrzel in hladan. V nekaj mesecih bo naša zemlja sprejela v svoje naročje sto tisoč nedolžnih žrtev in v malem času bo milijone sirot brez rediteljev in domov. Zopet se v naši domovini vijejo preko potov, njiv, gmajin in gozdov žalostne povorke in edini želji izbegnitih kruti usodi in smrti. Uboge matere bodo za roko vodile drobnjat in iskale zavetja v duplinah v grmovju in skalovju pred tuječim volkom, ki prihaja po zrak in zemlji. Ubogi starčki, kam naj beže, ko so jim noge od trpljenja in napora otrdele — grob jim je bližji kot v mladosti skrajni kot v državi. V judu in tugi bodo morali gledati, kako jim bodo plameni lizali rojstno hišo, edino dedščino pradedov, v kateri je tekla njih mladost, veselje in trpljenje. Kruto je misliti na vse zlo, ki se izliva preko naše domovine, kako kruto mora biti za one, ki morajo skozi to grozo in tragedijo.

Spominjam se v letu 1914, bila je tudi julijska nedelja (Gospodov dan), ko smo odhajali od svojcev, se poslovili od mater, očetov, sester in vaščanov (nekateri za vedno), kako je bilo bridko slovo in koliko grenkih solza je bilo prelilih. Spominjam, se, kako niso hotele žene in otroci iz objema izpustiti svojega moža in očeta, da bi odšel od doma. Vse je tarnalo, vse jokalo — cela vas je bila en sam vzdih nad grozo in gorjem, ki je s tem dnevom prihajalo v mirne vasece. Vse je bilo topo in žalostno, le policija in orožništvo je mrzlo gledalo na to jokočejo maso in jo prigajalo k orožju in v armado. Nikoli mi ne bodo šli iz spomina bridki in žalostni prizori na železniških postajah, ko so žene spremljale svoje možje, matere in očetje svoje sinove, otroci svoje očete, sestre svoje brate in sosedje svoje vaščane, koliko solz se je prelilo, koliko žen, mater in otrok se je v žalosti po tleh vrglo in klicalo maaševanje onemu, ki jim je to zlo naklonil. Ta dan je bil komaj prvi dan tragedije, ki je trajala polna štiri leta. Nič ne bi bilo čudno, če bi ljudstvo od žalosti ponorelo. Pred seboj in za seboj ni drugega videlo kot same grobove.

Če bi tisoč let živel, nikoli ne bi mogel pozabiti žalostnega dogodka ob soški fronti, skozi katero gorje in tragedijo je šlo Slovensko ljudstvo, ko je zapuščalo svoje domove in bežalo — kam nikdo ni vedel. Še danes, če prav je že skoraj šest in dvajset let, so mi v živem spominu obrazi staršev, žen in otrok, ko smo jih srečevali grede, ko smo odhajali v bojno črto. Zdi se mi, da bi jih še vse poznal, tako globoko so se mi vtisnili v spomin. Mi smo korakali po levi strani ceste iz Bilj proti Gorici in od tam v streleske järke in desno v nasprotni strani, pa se je vila žalostna povorčka beguncev, katere je navdajala ena sama bolest in žalost — beg iz rodne grude. Med tem, ko so se na njih domove vsipale granate in šrapneli so odvezali živino, v hitrici vzeli nekaj obleke in preko njiv in travnikov zbežali na cesto in od tam Bog zna kam v tujino. Še danes mi srce trepeče od dogodka, ki sem ga tisti dan doživel, ko sem videl štiriletno deklico, kako je v otroškemu vozičku po cesti rinila svojo mlajšo sestrico in bežala za ostalimi begunci.

V razdalji 500 metrov smo opazili, da proti nam prihaja otroški voziček in za njim drobijo dve bosni nožici. Glave in života ni bilo videti — bila je pre-mala. Nikogar ni bilo več za njo, vsi so že poprej odšli — bila je zadnja. Ljubki in prijazni obraz je kazal, da se nikogar ne boji, rutica na glavi in pod njo spletena katica je pričala, da jo je nama pripravila na pot čeprav je bila še bosa in rahlo oblečena. Ustavil sem jo, smislila se mi je, obkolil smo jo vojaki in vprašali kam gre. Nekoliko boječ, toda odločno, nam je odgovorila "ne vem, kamor gredo drugi." Stavili smo ji vprašanje: "Kje je ata in kje je mama?" Deklece nam je odgovorilo: "ata je pri vojaki in mamu pa je nekaj zadelo pred hišo, iz glave ji je pritekla kri, padla je na tla in izrok ji je padla ta moja sestrica. Klicala sem jo, pa se ni več oglasila. Pobrala sem sestrico, jo dala v voziček in bežim kamor drugi." Vprašali smo jo, če ima kaj denarja in dekledce je z glavico odmajalo "da ne." Zložili smo vojaki po kroni in djali pod zlatje malega otročička v vozičku, ki je sladko spal, kot ne bi vedel in se brugal križeve poti, ko je odhajal v svet brez očeta in matere. Ta in tisoč drugi prizori mi danes vstajajo v spominu, ko premišlujem gorje našega naroda, ki danes stoji pred enakou usodo in tragedijo. Eni

že prvi dan poizkusili vse je vojne furije in druge, mogoče danes ali jutri. Temdem bo VELIKI PETEK v času, da zopet pride dan nja, ko bo nacistični in čni SATAN strtl v prah in Daj Bog, da skoraj pride vstajenja!

Podružnica št. 1

Naša podružnica št. 1 Sloške moške zveze v Barbortonu bo v soboto 3. maja imela slavnost ob priliki razvijanja društvene zastave.

Na zadnji redni seji 8. maja na katero so bili povabljeni člani pismeno, je bilo sprejeto in podpirano, da se bodo zastava blagoslovili. Za zadeva je šla na tajne vabe je bila z večino sprejeta, bomo imeli slovesno blagoslovljenje omenjeni dan in šestih zvečer v slovenski dvorani društva Domovine ob sedmih pa se prične priprava v dvorani društva Domovine. Po programu pa se vrsta na veselica, za katero bodo li dobro poznani Kristofor Vstopnina je samo 35 evrov. Prav vljudno vabimo vsake iz Barbortona in bližine, kakor tudi vse članke sloške moške zveze iz drugih bin, da nas obiščejo na ta večer. Možje in mladenci ne spadate v našo zvezo, vami nudi lepa prilika, da pite k novi, moderni in stranski samo moški organizacija.

Opozarjam sedaj tudi naše podružnice, da se udeležite prihodnje seje, ki vršila v soboto 12. aprila osmih zvečer. Z bratstvom zdravom,

Frank Skrabar

Ponosni smo na domovino!

Kako junaška si lepa naša domovina! Ves svet te občuduje in želi, da bi se po tebi miru. Bog naj te čuva in ruje vsakega prehlivana Marija, Tebi je posvečen slovenski narod, čuvaj ga ter hlabrost in plemenitost slovenskih bratov v starini, kjer nam je tekla v V molitvi smo tesno nosen na vas bratje Jugoslovani v domovini.

Tu prilagam tudi ime slova mojih otrok, ki bi dopisovala z mladino v ni: Marian Močnik in Močnik, 6713 Bonna Ave., land, Ohio.

Ta prelepa ideja je mnogih potrjena. Pobr Mary

Zahvala

Podpisana se vam zahvaljujem za obiske in šnici in na domu za poslane cvetlice in druge zdravja. Vedela sem, da imam prijateljice, da bi me obsipale z cveticami in darovi, tega pa nisem pričakovala. Clovek naj zna svoje prijatelje v nesreči, tedaj se najbolje seli, če ga kdo obišče in na mi bodo ostala zapisana tu tudi povrniti, če mi bo goče.

Torej vsem skupaj na in priručna hvala za ste storile zame v času lezni. Vam hvaležna.

Mrs. Rose K. 653 E. 150

V Londonu so preiskovalne angleške bombe požarov. Te bombe predal enaki ogenj povprečno v minutah.

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Maya

Obrnil je Temnemu oblaku, da bi laže "ušel," se de-
 utrjenega, kimal, legel, se
 delal na komolce, spet ki-
 ni se nazadnje zaspano zle-
 ni po tleh ter "zaspal." Ogenj
 zasnil.
 Prežal sem s polodprtmi oč-
 mi v taboru in videl, da ga Yu-
 netou ostro opazuje oin se pomen-
 o spogledujejo. Tudi polisti
 nepetali z alcaidom. Najbrž
 ganili, da nekaj namerava-
 ni in svetovali svojemu zapo-
 vniku, naj se spametuje. Ste-
 dno se je, da roke nisem videl
 čmi.
 Zdelo bi se morebiti, da je bi-
 negano, kar sem nameraval.
 me so bili sicer zvezani, pa
 ni bili privezani k drevmu, v
 ni bi se lahko zvalili v gozd
 z zobmi odvezali jermene.
 Pa nisem se bal, da bi nam
 Ostro sem jih opazoval in
 Winnetou bi opazil med svo-
 jimi obiskom pri Črnem mrhar-
 je bi Yume kaj nameravali.
 pa bi bila vsa naša kome-
 ta črt ure pri kraju.
 Zdelo se me je dotaknil Win-
 netou z roko, dal mi je zname-
 da pojde. Odložil je samo-
 puško, celo pas, ter ne-
 mo izgubil v temi.
 Pomeje je pripovedoval, kako
 je prilezel k Črnemu mr-
 harju, mu je šepnil na uho:
 "Črni mrhar naj se ne
 deljačkar je menda osupnil, ni
 kaj pomeni nočni obisk.
 "Kaj je?"
 "Črni oblak!" je odgovoril
 in se dotaknil njego-
 vega.
 je minilo nekaj trenut-
 ni in potem je vprašal Yu-
 netou.
 "Ali je moj brat prost —? Ču-
 netou njegovo roko —"
 "Ove roki sta prosti. Temni
 ni bil močno zvezan, uspe-
 je, da si je osmuknil ve-
 na naj Terani oblak tudi me-
 razveže vezi! Straža je
 Izenada bomo planili
 ni in jih pobili."
 Winnetou si je dal opravka z
 ni in dejal:
 "Bolje je, da jih pustimo ži-
 —! Brza ščuka bo vesel, če
 bi se ne bil dal sinoči prijeti!"
 "Saj si tudi ti ujet!" ga je
 zavrnil Črni mrhar. Kako pa da
 se ti nisi branil —? In tebe so
 prijeli celo po dnevi, ne pa v
 temi! Kaka sramota, če si si že
 razvežal je mene, pa si se spet
 sam zvezal, ker si se zbal!"
 In nato sta se spoprijela, se-
 ve samo z besedo, da je odmeva-
 o po gozdu. Planila bi bila drug
 na drugega, če bi ne bila zveza-
 na.
 Winnetou je prekinil njuno
 prerekanje.
 "Po nepotrebnem se priprav-
 a! Ni bil Temni oblak pri Čr-
 nem mrharju, — jaz sam sem
 ga ponoči obiskal!"
 Črni mrhar je zijal.
 "Kaj —? Ti si bil —? Ni
 mogoče —! Na glasu sem spo-
 znal, da je Temni oblak!"
 "Ker nisi samo slep, ampak
 tudi gluhi! Jaz sem bil! Temni
 oblak ti bo potrdil, da vso noč
 ni zapustil svojega mesta!"
 "Čemu me je Winnetou va-
 ral?" je ves potrt vprašal Črni
 mrhar.
 "Da sem zvedel, kar sem mor-
 al zvedeti. In ko si mi tisto iz-
 dal, sem odšel."
 Zmagovito je vpil Temni ob-
 lak:
 "Ali ste žuli —? Dal se je
 prevariti in je izpovedal pogla-
 varju Apačev naše skrivnosti!
 Tak bojevnik —! Sramota —!
 Izobil ga bo naš rod!"
 Hladno je povedal Winne-
 tou:
 (Dalje prihodnjič.)

Novo ime

Pravkar berem v časopisu, da
 se je moja nekdanja sošolka Ne-
 ža Nagodetova poročila. Tista
 dobrovoljna Neža iz Spodnje Kr-
 tine. . . Prav za prav ji pa ni-
 smo nikoli dejali Neža. Rekali
 smo ji zmeraj in še dandanes
 . . . a to vam hočem povedati,
 kako se je Neža sama prekrstila.
 Nekega lepega jutra smo v
 nekdanji ljudski šoli dobili ime-
 niten obisk, obisk gospoda de-
 želnega šolskega nadzornika. To
 je bil živahen, debelušen gospod,
 ki smo se ga vsi jako prestraši-
 li, tudi naš učenik Japelj.
 Gospod deželni šolski nadzor-
 nik je začel nadzorovati s tem,
 da nas je izpraševal, kako nam
 je ime. Zgoraj na desni je za-
 čel. Zgoraj na desni, to je bila
 ama naših, ki je bila rojena v
 Ameriki, a so se starši spet po-
 vrnili.
 "Kako ti je ime, punčka?" je
 vprašal imeniti gospod.
 Povedala je brž svoje ime:
 "Rija Strehovec."
 "Kako?" je vprašal gospod.
 "Strehovec."
 "Krstno ime bi rad vedel. Po-
 vej mi še enkrat krstno ime."
 "Rija," je ponovila Rija.
 "Ti misliš Marija," je dejal
 gospod deželni. "Govori razloč-
 no!"
 "Ime mi je Rija Strehovec,"
 je Rija trmasto odgovorila.
 "Kakšno trapasto ime!" je za-
 grmel gospod. "Potem se ipač
 menuješ Marija!"
 "Ne, meni je ime Rija," je v
 četrto povedala. Gospod je zma-
 ljal z glavo. "Kaj takega pa še
 ne!"
 "Oprostite, prosim, gospod de-
 želni šolski nadzornik, "deklica
 je prišla iz Amerike. Kolikor mi
 je znano, pa tam to ime ni tako
 redko. . ."
 Umolknil je, zakaj gospod de-
 želni šolski nadzornik ga je je-
 zno ošinil čez ramo.
 "Rije sploh ni!" je določil.
 "Prepričan sem, da Pletersnik
 nima tega imena. Ali imate Ple-
 tersnika, gospod Japelj?"
 "Imamo," je uslužno odvrnil
 gospod Japelj, "v drugi sobi je.
 Grem koj pogledat." In brž je
 odhitel iz razreda.
 Medtem nas je gospod nadzor-
 nik vprašal: "Ali ve kdo, kaj je
 to: Pletersnik?" In ker se seveda
 ni nihče oglasil, je sam odgo-
 voril: "Pletersnik je knjiga, kjer
 so sploh vse besede. In beseda,
 ki je ni v Pletersniku, sploh ni
 beseda in je ničvredna. No, gos-
 pod Japelj," se je obrnil k vsto-
 pivšemu učitelju, "ali ste našli
 Rijo?"
 "Gospod deželni šolski nadzor-
 nik," je veselo povedal učenik,
 "imena Rija zares ni v Pleters-
 niku."
 "Ali ste vse pregledali? Pod
 Rija, Marija?"
 "Povsod," je odvrnil učenik in
 je urno listal po debeli knjigi.
 "Imena Rija ni prav nikjer."
 "No, ali slišite?" je dejal gos-
 pod nadzornik in je bil zadovol-
 jen, ker je njegova obveljala.
 "Imena Rija sploh ni. Kakšno
 je torej tvoje krstno ime, Stre-
 hovec?"
 "Rija."
 Gospod nadzornik je sunil z
 obema rokama v zrak. Nato je
 rekel:
 "No, poglej, tale zraven tebe
 je Matilda, pa ji vendar ne reče-
 te Tilda?"
 "Tilda, Tilda ji rečemo!" je
 rekla Rija in ves razred je poki-
 moval.
 "Rečete!" je vzkliknil nadzor-
 nik. "To je kaj drugega, kakor
 imenovati se! Tvoje sošolke in
 sošolci ti lahko rečejo Rija, ime
 ti je pa Marija! Kako ti je ime?"
 "Rija," je odgovorila Rija.
 Zdal je bil gospod nadzornik
 smu, kako mu je kri šinila v gla-
 vo. "Ali me ne slišiš, kaj ti pra-
 vim, ti trmoglavka, ti? Ti se
 imenuješ Marija! Kako ti je
 ime?"
 "Rija," je odvrnila Rija.
 Čof! je dobila bolj krotko za-
 usnico.
 "Kako ti je ime?"
 "Rija," je rekla Rija, a že pre-
 cej v joku.
 Čof! se je razleglo na licu.
 "Marija! Kako ti je ime?"
 "Rija," je odgovorila Rija v
 solzah.
 "Ali me imaš za pepčka, kaj,
 ti trda butica, ti!" In gospod de-
 želni šolski nadzornik je na dolgo
 zamahnil.
 "A preden je prišla roka do
 nje, je Rija brž zavpila: "Mari-
 ja! Ime mi je Marija! Ime mi
 je Marija Strehovec!"
 Gospod šolski nadzornik je po-
 vesil roko. "No, vendar!" je de-
 jal potolaženo. "Tak le poma-
 ga, če ti človek pravilno prigo-
 varja. Kako ti je torej ime."
 "Marija," je rekla Rija tiho.
 "No, ušedi se, Marija," je de-
 jal gospod deželni šolski nadzor-
 nik in si je z robcem obrisal čelo.
 Nato se je obrnil k Rijini le-
 vi sosedu, in to je bila debeluška
 Neža Nagode.
 Neža je zmeraj bolj v strahu
 poslušala "razgovor" med gos-
 podom nadzornikom in Rijo in
 se je potuhnila pod klop, ko sta
 padli obe klofuti. Zdal je bil
 njen obraz ves prosvetljen ka-
 kor da bi bila Neža nekaj prav
 brihtnega iztuhtala.
 "In kako je tebi ime, punčka?"
 je vprašal gospod Nežo.
 Neža je šinila kvišku kakor
 možicelj na vzmet, strumno se je
 postavila in je zvonko in jasno
 povedala: "Maneža Nagode!"
 "Kako?" je vprašal gospod de-
 želni šolski nadzornik in je dal
 obe roki za oba uhlja.
 "Maneža Nagode! je ponovila
 Neža in obraz se ji je kar svetil
 od zadovoljstva, da je vse tako
 prav in lepo povedala.
 Gospod deželni šolski nadzor-
 nik je kar okamenel. Ne da bi
 učenika sploh pogledal, mu je
 dejal: "Reči vam moram, gospod
 Japelj, da je tale razred prav
 posebno surov!" In še preden se je
 Neža zavedela, je dobila zapore-
 doma kar tri hude klofute na de-
 sni, na levi, na desni, — eno več
 kot prej uboga Rija!
 Neža je bila vsa iz sebe in je
 začela glasno tuliti.
 "Kako ti je ime, ti srborito
 mače, ti?" je vprašal gospod
 nadzornik.
 "Neža," je zaihtela Neža "am-
 pak . . . jaz . . . jaz sem mislila
 . . . če so gospod . . . nadzornik
 tukaj . . . da nam je . . . spre-
 daj . . . še 'Ma' ime."
 (J. L.-e.)

VELIKONOČNA RAZPRODAJA ZADRUGE

OD DANES DO SOBOTE 12. APRILA

S to razprodajo vodstvo ZADRUGE želi vsem svojim odjemalcem in delničarjem vesele velikonočne praznike in se priporoča za nadaljno naklonjenost.

KVALITETA . . . POSTREŽBA . . . in NIZKE CENE—NAŠE GESLO

ZADRUŽNA KAVA, Red Bag, 2 funta	43¢	WALNUTS EMERALDS (Jederce), 2 funta	89¢
ROMAN BEANS, 3 funte za	19¢	BELE ROZINE, 2 funta za	21¢
POMARANČE, Size No. 150, ducat	35¢	VELIKE ČEŠPLJE, No. 20-30, 2 funta za	21¢
ZADRUŽNA SOL, 3 zavoji za	23¢	DRIED MIXED SADJE, 2 funta za	27¢
MED (Honey), 1 ft. steklenica	15¢	MESANI OREHI, 2 funta za	25¢
MED (Honey), 3 ft. steklenica	39¢	SILVER BAR PEAS, 2 kanti za	25¢
MED (Honey), 5 ft. steklenica	51¢	SILVER BAR PEACHES, polovice ali sliced, 2 kanti za	33¢
OCCIDENT MOKA, 24½ ft.	\$1.09	SILVER BAR FRUIT COCKTAIL, velika	22¢
ARISTOS MOKA, 24½ ft.	93¢	CATSUP, 14 oz., 2 za	19¢
MONARCH SOUPS, 3 kante za	29¢	RINSO, 2 za	37¢
KIRKMAN CHIPS, 2 za	37¢	P & G SOAP, 7 komadov za	25¢

ZADRUŽNE POSEBNOSTI . . .

DOMAČI SUHI ŽELODCI, funt, samo 27¢

SUHE KLOBASE, 3 funte za \$1.00

Založite se za praznike iz naše finč zaloge najfinejšega svežega mesa, domače prekajene šunke, vsakovrstne perutnine — po zmernih cenah!

Slovenska Zadrúžna Zveza

667 East 152nd Street — GLENNVILLE 6316
 16201 Waterloo Road — KENMORE 1248
 712-14 East 200th St. — KENMORE 3562

DA, DOVAŽAMO TUDI NA DOM!

NE POZABITE! — V soboto 19. aprila PLESNA VESELICA ZADRUŽNIH KEGLJAČEV V SLOVENSKEM DELAVSKEM DOMU NA WATERLOO ROAD

IZ DOMOVINE

—Laško, 17. feb. V noči od nedeljo na ponedeljek ob 2 zjutraj so se stekli fantje v gostilni B. Smrtno nevarno je bil ranjen Blagotinšek Fric, ki je do bil z nožem dva zaboljvala v prsa. Pripeljan je bil takoj v celjsko bolnišnico, kjer se bori s smrtjo. Zabodel ga je mladoletni Klink Ferdinand. Pred letom se je izvršil uboj mladega fanta; ta dva dogodka kažeta na slabo vzgojo današnje mladine, ki se udaja slabi družbi in pijančevanju.

—80letnica zakona stoletnega para. V zagorski vasi Križovljanih živijo najstarejši zakonski par Hrvatskega Zagorja. Sta to Vilim Juričko, ki šteje 102 leti, in njegova žena Julka, ki ji je 101 leto. Vilim je še razmerno krepak. Oženil se je, ko je štel 22 let in je torej zdaj že polnih 80 let v zakonu z Julko. Julka pa je starost nekoliko bolj potlačila. Ubožica je še skoro čisto gluha in slepa. Stari Vilim rad pripoveduje, da so bili v starih časih ljudje mnogo poštenejši, kakor so danes.

—Tat, ki se ne more spomniti vseh svojih tatvin. Na Ježici je bil aretiran vlomilec in tat Vinko Zevnik iz Mavčič, ko se je peljal proti mestu z ukradenim kolesom, ki si ga je bil prilaštil prej pred neko gostilno. Zevnika so na policiji natančneje zaslišali, potem pa izročili sodišču. Zevnik je priznal celo vrsto vlovov in tatvin koles, vendar se vsega ni mogel

POZOR!

Velika noč se bliža!

Vsak izmed vas ima najrajši za ta praznik rad kaj boljšega na mizi, zato naj pride k nam po najboljšo suho, doma prekajeno meso, prav po starokrajsko pripravljeno. Lahko ste zagotovljeni, da boljšega ne morete dobiti nikjer. Mi imamo mesarja, kateri ima nad 20 let izkušnje v tem poslu. Zagotavljamo vam, da boste imeli na mizi prav po starokrajškemu okusu suho, doma prekajeno meso.

Imamo v zalogi šunke, plečeta, želodce 3 funte in večje ter prvovrstne suhe klobase. Imamo tudi vedno veliko zalogo zelenjave, kakor tudi grocerijske potrebščine po najnižjih cenah.

Naša trgovina se nahaja na 6024 St. Clair Ave., zraven Zakrajškovega pogrebnege zavoda. Želimo vsem odjemalcem vesele Aleluje in mnogo pirhova.

EMIL'S MARKET
6024 St. Clair Ave.

Delo dobi dekle

ali žena za hišna opravila; mala družina, nič otrok; ima svojo sobo; plača po dogovoru. 15189 Broadway. Tel. MONTROSE 275-J. (84)

Delo dobi

dekle za splošna dela v restavrantu. Mora biti stara najmanj 21 let. Vprašajte na 694 E. 152. St. (x)

Farma naprodaj

Proda se farma 135 akrov, zidana hiša, 9 sob, furnez; vsa gospodarska poslopja v dobrem stanju. Farma se proda ali se zamenja za eno ali dvodružinsko hišo v mestu. Cena je \$8,200. Vprašajte pri Anton Simon, R. F. D. 2, Ashtabula, Ohio. (87)

Hiše naprodaj

Proda se dvodružinska hiša, 5 in 5 sob, blizu Greenwood Ave. in 172. St. Eno-družinska 6 sob pa blizu 140. ceste in Bratenahl. Vse v najboljšem stanju. Hitremu kupecu se proda pod ceno. Prodaja lastnik sam. 1199 E. 172. St., telefon IVanhoe 3289-W. (82)

Naprodaj

Hiša za 2 družini, 5 sob spodaj, 4 zgorej; kopalnice in furnez, garaža; na 76. cesti; cena \$4,150.

Candy Store z grocerijo v srecu slovenske naselbine; hitremu kupecu samo za \$450. Oglasi se za podrobnosti pri Mihaljevich Bros. Co. 6424 St. Clair Ave.

Odprto vsak večer do sedmih. Pri nas lahko plačate račune za plin in elektriko. Primerno darilo za vse odjemalce. (Apr. 2, 4, 8.)

MALI OGLASI

V najem

Tri sobe se dajo v najem, zgoraj; plin in elektrika; 8103 Marble Ave. Tel. MONTROSE 275-J. (84)

Delo dobi

dekle za splošna dela v restavrantu. Mora biti stara najmanj 21 let. Vprašajte na 694 E. 152. St. (x)

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHISTVOM
 Pohistvo in vse potrebščine za dom
 6612 ST. CLAIR AVE.
 HENDERSON 2978

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

III—KRIŽ

Mar si pozabila, da te je tvoj oče učil, spoštoval in ljubil — spoštoval je tistega moža, pred katerim se zdaj tako bojiš ponižati — ali si pozabila, kako lepo poročno slavnost vama je priredil oče? Potem sta kot dva tatova odjezdila z njegovega dvora — in odnesla s seboj ugled in čast Lavransa Bjorgulfs-sona."

Ihte si je Kristina z rokami zakrila obraz.

"Ali še pomniš, Kristina — mar je od vaju zahteval, da padata na kolena, preden se mu je zdelo vredno, da vama spet nakloni svojo očetovsko ljubezen? Ali se ti zdi pretrda kazen za tvoj napuh, ako bi se morala zdaj pripogniti pred tistim, ki mu morda nisi storila tako velike krivice, kot je bil greh, s katerim si se pregrešila zoper očeta —"

"Jezus!" Kristina se je vsa obupana razjokala, "Jezus — usmilil se —"

"Še se spominjaš, kakor slišim," je rekel duhovnik, "ime, na tistega, ki mu je tvoj oče skušal slediti kot hlapec in služiti kot zvest vitez." Dotaknil se je malega razpela, ki je viselo nad njima. "Nedolžen je umrl Sin božji na križu, da bi poravnal to, s čimer smo se mi sami kdaj pregrešili zoper njega —"

"Zdaj pa pojdi domov, Kristina, in premišljaj, kar sem ti povedal," je dejal Sira Eirik, ko se je nekoliko pomirila.

Toda tiste dni je nastopilo južno vreme, vihar, moker sneg in nalivi — včasih je bilo tako hudo, da so si ljudje komaj upali čez dvorišče, ker je bila nevarnost, so menili, da jih vihar odnese preko streh. Pota po dolini so bila neprehodna. Pomladanske poplave so bile tako neandne in silovite, da so ljudje zapuščali dvore, ki jim je najbolj pretila nevarnost. Kristina je spravila večidel svojih stvari na podstrešje nove zgradbe, živino pa je z dovoljenjem Sira Eirika odpeljala v njegov spomladanski hlev — jorundgaardski spomladanski hlev je stal na drugem bregu reke. To je bilo strahovito delo pri tem vremenu — na pašnikih je ležal sneg, mehak kot topljeno maslo — in živina je bila vsa onemogla; imela je za sabo hudo zimo. Dvoje najlepših telet si je zlomilo noge, kot bi bile trhle bilke.

Tistega dne, ko so se selili s čredo, jim je iznenada prišel nasproti Simon Darre s štirimi hlapci. Takoj so priskočili na pomoč. V vetru in dežju in med vsem tem hruščem in truščem, ko so poganjali krave in prenašali ovce in jagnjeta, niso imeli srodniški ne časa ne miru, da bi se kaj pogovorili. Ko pa so se zvečer vmili domov na Jorundgaard in je Kristina Simona in njegove ljudi spravila v hišo — vsi, ki so ta dan pomagali pri reševanju, so bili potrebni požirka gorkega piva — je Simon mogel spregovoriti z njo nekaj besedi. Prosil jo je, naj se z ženskami in otroki preseli na Formo, on in dva izmed njegovih mož pa ostanejo tukaj pri Ulifu in hlapcih. Kristina se mu je zahvalila, vendar je rekla, da bo do konca vztrajala na svojem dvoru. Lavrans in Munan sta že na Ulvsvoldenu, Jartrud pa se je zatekla k Sira Solmundu, z duhovnikovo sestro sta si postali veliki prijateljici. Simon je dejal:

"Ljudem se čudno zdi, da va-

ju dveh sestro nikdar ni videti skupaj, Ramborg ne bo nič kaj vesela, ako se vrnem brez tebe."

"Vem, da je to čudno," je odvrnila Kristina, "še bolj čudno pa bi bilo, se mi zdi, če odidemo odtod in ostanemo pri moji sestri, ko gospodarja tega dvora ni doma — in ko ljudje vedo, da si vidva z Erlendom nista dobra." Simon ni rekel nobene besede več in je takoj nato odrinil s svojimi ljudmi.

Tisti teden po Vnebohodu se je začel s strahovitim neurjem, v terek pa se je po kmetijah v severnem koncu doline govorilo, da so vode odnesle most v Rečni soteski, čez katerega so ljudje hodili, kadar so morali gori na Hovrinške planine. Začeli so se bati za veliki most doli na jugu pri cerkvi. Bil je močno zgrajen iz samih debelih hlodov, na sredi je bil visoko obokan ter oprt na mogočna bruna, ki so bila zabita v strugo; sedaj je voda pljuskala že čez mostišče, pod mostnim obokom pa se je nabiral naplavljeni les, ki ga je prinašal tok iz višjih krajev. Reka je že poplavila nizko ležeče travnike na obeh bregovih in na jorundgaardskih njivah je stala voda kakor zaliv skoraj do poslopj — tam je bila sredi travnikov dolinica in iz vode so pot otopčili moleli streha kovačije in v vrhovi drevce. Senike na otokih je voda že poprej odnesla s seboj.

S kmetij na vzhodni strani reke je prišlo le prav malo moških v cerkev. Bali so se, da ne bi med službo božjo odneslo mostu, tako da ne bi mogli več domov. Toda zgoraj na nasprotnem bregu, na pobočju pod laugabruškim skednjem, kjer je bil človek vsaj nekoliko zavarovan pred neurjem, je bilo med snežnimi ohlipi videti črno gručo ljudi. Od ust do ust je šla beseda, češ, Sira Eirik je rekel, da bo nesel križ čez most in ga postavil na vzhodnem bregu, pa če bi se tudi nihče ne upal za njim.

Ko je procesija stopila iz cerkve, ji je udarila nasproti snežna burja. Snežinke so plesale po zraku kakor sive črte — videti je bil sanjski obris naselja —, semtertja si zagledal nekoliko temnega jezera, ki se je nabralo na travnikih, podeče se oblake, ki jih je veter gnal ob pobočjih in gozdovih, nekje visoko gori pa obrise gorskih vrhov na ozadju oblakov. Ozračje je napolnjevalo zdaj naraščajoče, zdaj pojemajoče bobnenje reke, šumenje gozdov in tuljenje viharja — vmes pa je bilo slišati zamolke odmeve besneče nevihte globoko v gorah in grmenje snežnih plazov.

Sveče so ugasnile, brž ko so jih prinesli iz cerkve. Danes so se odrasli mladeniči oblekli v bele ministrantske srajce — veter se je zaganjal vanje; cela gruča je nosila bandero, z rokami so držali za tkanino, da je ne bi vihra raztrgala, ljudstvo v sprejodu pa je naprej sklonjeno stopalo proti vetru po bregu navzdol. Kljub vsemu trušču pa je bilo semtertja slišati doneči glas Sira Eirika, ko se je boril z vetrom in prepeval:

Venite: revertamur ad Dominum; quia ipse cepit et sanabit nos: percutiet, et curabit nos, et vivemus in conspectu ejus. Scimus sequemurque, ut cognoscamus Dominum. Aleluia! (Pridite in povrnimo se h Gospodu! Kajti on nas je raztrgal in nas

tudi ozdravi, on nas je udaril in nas tudi obežve. In spoznavajmo Gospoda, prizadevajmo si ga spoznati! [Oze 6, 1 i. 3.]). Kristina je z vsemi drugimi ženskami vred obstala, ko je prišel sprevod do kraja, kjer je voda preplavila pot. Toda belo oblečeni mladeniči, dijakoni in obadva duhovnika so bili že na mostu, možje so jim sledili skoraj vsi — voda jim je segala do kolen.

Most je trepetal in se tresel in zdajci so ženske opazile, da tira voda proti mostu celo hišo. Tok jo je neprestano vrtinčil in jo gnal po reki navzdol; bila je napol razpočena in bruna so na vse strani štrlela iz nje, vendar pa se je še držala vkup. Gospodinja z Ulvsvoldena se je stisnila h Kristini Lavransovi in glasno kriknila — med ministranti sta bila napol dorasla brata njenega moža. Kristina je brez besed vzdihovala k Devici Mariji in upirala oči v gručo sredi mostu, kjer je zraven mož, ki so nosili bandero, razočila belo oblečeno Naakkevejo postavo. Kljub vsemu hrupu se je ženskam zdelo, da še vedno čuje glas Sira Eirika, ki je skoraj utonil v hrušču in trušču.

Stal je na mestu, kjer je bil most najvišji, in ko je hiša trčila obenj, je visoko dvignil križ. Most se je zamajal in vdal — ljudstvu na bregovih se je zdelo, da se nagiba nekoliko na stran. Nato je sprevod odšel dalje, se skrnil za obokanim hrptom mostu — in se spet prikazal na drugem bregu reke. Razbita hiša se je zagovzdila med drugo naplavljenjo lesovje, ki se je zagatilo pod mostom.

Zdajci je, nenadno kakor čudež, sinila iz oblačnih gmot, razbičanih od vetra, srebrna luč — narasla reka se je čez in čez medlo zasvetila kot raztopljen svinec. Megle in oblaki so se razklali — posijalo je sonce in ko se je procesija vračala čez most, so se na križu lesketali žarki; na mokri beli duhovnikovi albi sta čudovito bakreno modro blestela navzkriž pritrjena pasova

štole. Dolina je ležala vsa zlata in mokro se iskreča kakor na dnu temno modre jame, kajti zgoraj so okrog vrhov gora ležali hudourni oblaki, potisnjeni tjakaj od sončnih žarkov, zbog česar so bile gore v daljavi videti črne; megla med griči se je razgubljala in orjaški greben nad Formom je kipel iz teme blesteče bel od svežega snega.

Kristina je zagledala Naakkeveja, ki je stopal mimo nje. Obleka, mokra, da je kar curljalo od nje, je lepela dečkom na telesu, medtem ko so na vse grlo peli sončnemu sijaju nasproti:

Salvator mundi, salva nos omnes. Kyrie eleison, Christe, eleison, Christe, audi nos —.

Svečenik in križ sta bila že mimo nje, zdaj je šlo krdelo kmetov v težkih oblekah, od katerih je kapljalo, pa vendar so

začudenih in žarečih obrazov gledali krog sebe in ponavljali klic — Kyrie eleison!

Tedaj je videla — svojim lastnim očem ni verjela, zdaj se je morala pa ona opreti na soseda. Saj je bil to Erlend, ki je šel s procesijo. Na sebi je imel čisto premočen suknjič iz jelenovega krzna, čez glavo pa je imel potegnjeno kapuco — da, on je bil; imel je napol odprta usta in je z drugimi vred klical: Kyrie eleison — zdaj jo je pogledal naravnost v oči, ko je stopal mimo — ni si mogla prav tolmačiti izraza njegovega obličja; bilo je v njem nekaj kot senca smehljaja —.

Z drugimi ženami se je pridružila sprevodu, ki je šel po cerkvenem hribu navzgor, z drugimi vred je ponavljala klic mladeničev, ki so peli litanije. Čutila je samo divje utripanje srca.

Med mašo ga je enkrat samkrat bežno pogledala. Ni si u-

pala ostati na svojem običajnem mestu, skrila se je v temi severne ladje.

Kakor hitro je bila služba božja končana, je odhitela ven. Izmuznila se je deklam, ki so bile z njo vred v cerkvi. Zunaj se je dolina parila v soncu. Vsa iz uma je tekla Kristina proti do-

mu, pot je bila tako razrazna da ni bilo čutiti tal.

Pognila je mizo in poln rog medicine pred mostni sedež, šele potem si je la toliko časa, da je zamolpremočeno obleko s pra-

(Dalje prihodnjik.)

POSEBNOSTI!

MOKA, 24½ ft., Sheinbart's Best on Earth

OCIDENT MOKA, 24½ ft.

MED, 5 ft. jar

BELE ROZINE, 2 funta za

EMERALD JEDERČA, ft.

"ANGELA MIA" OLJE, galon

Se toplo priporočam za nakup grocerije za pripravo. Cene zmerne, postrežba dobra. Pripeljemo dom.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE ZELIMO ODJEMALCEM IN PRIJATELJEM!

FRANK J. MRAMOR, ML.

6710 St. Clair Ave.

NAZNANILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prebriskodni vest, da smo tako nepričakovano za vedno izgubili preljubljenega in nikdar pozabljenega brata

John Marinic

ko je bil dne 8. marca, 1941 njegov avtomobil tako nesrečno udaril od železnice, da je zaradi hudih poškodb takoj pogrel in izgubil svojo mlado dušo v lepi mladeniški dobi, star 20 let, rojen v Clevelandu, O.

Po opravljeni sveti maši v cerkvi sv. Pavla smo ga pokopali v preranemu počitku dne 12. marca, 1941 na Calvary pokopališču. Tem potom si štejemo v dolžnost, da se prisrčno zahvalimo Rev. Joseph Misiču za spremstvo iz A. Grdina in Sinovi pokopane kapele v cerkev in na pokopališče in za ganljiv tolažilni govor v cerkvi. Enako tudi prisrčna hvala Rev. Medicu O. F. M. in Skoko O. F. M. za asistenco pri sveti maši.

Prisrčno se želimo zahvaliti vsem, ki so nam bili v tolažbo in pomoč na en način ali drugi v teh najbolj žalostnih in težkih dnevih, kakor tudi vsem, ki so ga prišli pokropiti, vsem, ki so mu in molili ob krsti ter se udeležili svete maše in pogreba. Obenem želimo izreči iskreno zahvalo vsem, ki so prišli na pogreb v mesto.

Prisrčno se želimo zahvaliti vsem, ki so v blag spomin pokojnemu okrasili krsto s krasnimi vencii vsem, ki so darovali svete maše za dušo pokojnega ter vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebu.

Enako tudi prisrčna hvala nosilcem krste, ki so ga spremili polčili v prezgodnji grob.

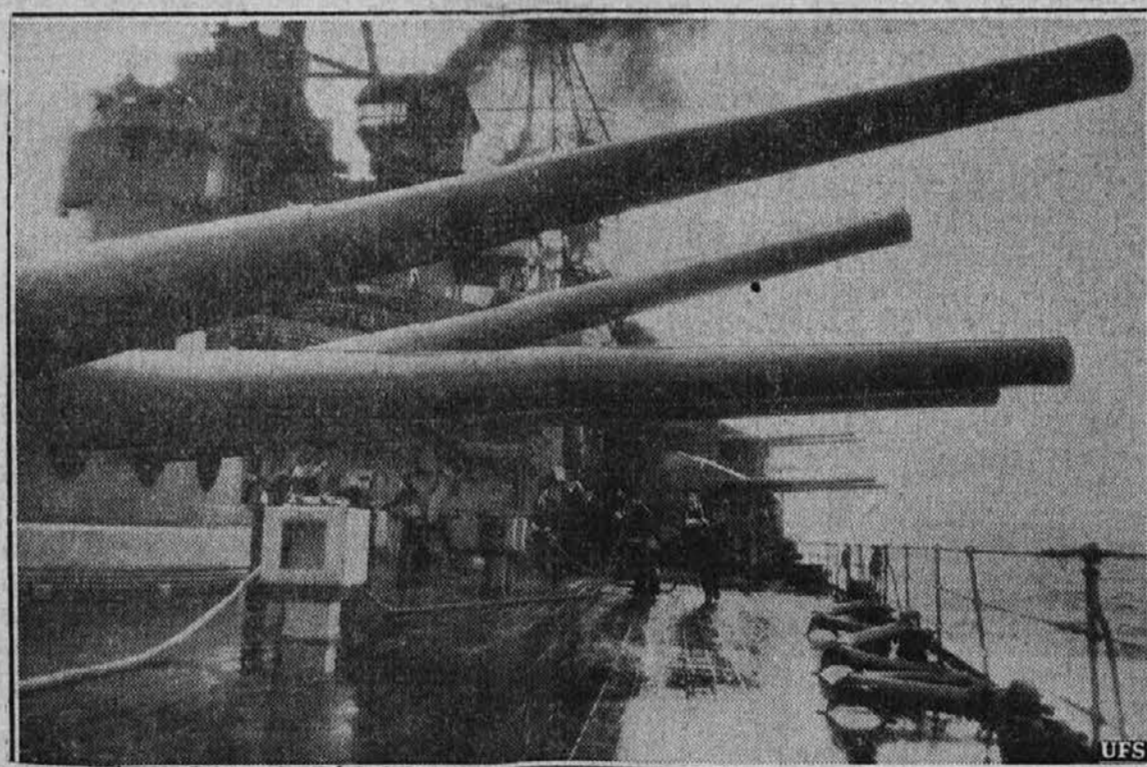
Prav lepa hvala pogrebniemu zavodu Anton Grdina in Sinovi za vso prijazno postrežbo in za lepo urejen pogreb.

Preljubljeni in nikdar pozabljeni brat, nepričakovano za vedno nesrečno doletela in nanaglioma si se ločil od nas. Z Bogom sedaj želimo in ohranili Te bomo v sladkem spominu. Pogreba mirno v prezgodnjem počitku in lahka naj Ti bo rodna zemlja.

Zalujoči ostali:

SESTRE in BRATJE MAGLIČIĆ, ter SVAKI in SVAKINJE.

Cleveland, O., 8. aprila, 1941.

Slika nam kaže najmočnejšo angleško bojno ladjo "King George V.", ki je opremljena s 14 palčnimi topovi, poleg teh pa ima ladja še več pet palčnih topov. Na tej ladji je dospel v Ameriko novi angleški poslanik lord Halifax.

Grki v New Yorku so praznovali 120 letnico osvobodjenja izpod turškega jarma. Parade, ki se je vršila po Park Ave. v New Yorku, se je udeležilo nad 12,000 oseb. Tri dekleta v ospredju so: Irene Chalduris, ki predstavlja Zed. države; Serina, Chiros, predstavlja Anglijo in Helen Beys predstavlja Grčijo. Gestlo parade je bilo "Demokracija koraka naprej."

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jame Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporni organizacija v Ameriki . . . Posluje že 47. leto

Članstvo 37,000 Premoženje \$4,500,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 125.19%

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši in najstarejši in nadsolventni podporni organizaciji,

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI,

kjer se lahko zavaruješ za smrtnine, razne poškodbe, operacije, boleznin in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. let, otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate za dobo do \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če se nisi nikoli ali članica te mogočne in bogate katoliške podporne organizacije, trudi se in pristopi takoj.

Za poljsnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD
351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.